

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Een ander. Op de wijze: Doen Daphne d' overschoone maeght. Ofte: U
oordeel aen den Koning geest.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

In Godt alleen is vrede // met schoon-
hede.

Want/ &c.

O Prins/ over-soet // schoon/ almach-
tigh goet/

Lejdt my in uw' boomgaerde // wijdt
vermaerde:

Maecht my als roet // dooz uw's lief-
den gleeft/

Al watter is op aerden // hoogh van
waerden.

Mijn solaes ende vzeught

Dat zijt ghy/ mijn lief verheben:

Ghy alleen verheught // mijn jonghe
jeught.

Dus my gheneught // gheest/ Heer/ tot
de deught.

Dat ick die magh aen-kleben // al mijn
leven.

Mijn/ &c.

Gen ander.

Op de wijse:

Doen Daphne d' overschoone maecht. p. 113

Oste: U oordeel aen den Koning geeft.

Als Iola d'onberade Maeghd
Van Jesus haer vlucht nam ter
werelt-waerd in/

En

En van hem snel wierd nae gesaeght/
 Al loopende/roepende:schoone Goddin
 Toest wat/ toest wat/ weest niet ver-
 bolghen/
 Gy/ waerom loopt ghy dus teghen de
 windt?
 Leeuwen/noch Beeren/noch Tijgers u
 volghen/
 Maer het is Jesus die u soo bemindt.
 Wilt u erbarmen iet/
 Acht ghy mijn kermen niet/
 Laet ghy mijn liefde dan inde lij/
 Hebt deernis/ o Iola, hebt deernis met
 my.

Wilt u/ &c.

De geen daer voor ghy soo schouw'
 blucht
 Is d'edelste harder/ die Israhel weydt/
 En dagelycks door de blauwe lucht
 De gulde glans van sijne straelen ver-
 sprept.
 't Eerste wezen is mijn Heer Vader/
 Hemel/ en Aerde/ en Tartarus staen
 Tot het ghewenck mynder ooghen te
 gader/
 Ick ben de Son/ en mijn moeder de
 Maen.
 Krupden en bloemen// die
 Ick t' uwer vroomen//bie
 Locken mijn straelen alleen wt d'aerd.

Mach

Mach u dit niet locken? o Maghet be-
daerdt.

Arupden/Er.

Bedaerdt/bedaerdt/u edele ziel!

De werelddt betoobert / de dupbel be-
dzieght/

En 't vleesch bekoozt met weelden iel/
Die rasscher vergaen/als een schaduw'
verblieght.

Maer vergaen/soo dat sy nae laeten
Groot berouw' / jammer/ en eeuwich
verdriet:

Die u noch rijckdom / noch wellust /
noch staeten/

Princen/ noch hoven en matighen niet.

Acht ghy dit ooghenblick

Dan alsoo hooghen schick/

Dat ghy daer ober soo grooten scha-
Soudt willen verdraghen van 't He-
mels gena?

Acht ghy/Er.

Deen Iola, neen/ dat waer te sot/

Dooz my te verdrietigh / en vooz u te
hart.

Weeght eens te recht het hooghste lot/

En leght daer beneffens mijn bloedige
smart.

Ik Segh de alderwaerdighste kosten

Dan mijn rood-verwige pijnige bloed /

Daer ic de zielē aē 't Cruys me verlostē

Ende

Ende de wereld doo; hebbe vergoedt/
 Toond dan te wesen wijs:
 En laet u dese prijs/
 Hebdy tot noch toe daer in gemist/
 Van deser uer af toch niet loopen
 te quist.

Toond dan/et.

Keerd dan mijn schaepje / keerd
 weerom:

Of wacht u ten minsten te rassen uw'
 loop:

Op dat mijn liefde u bekom/
 En weder mach kopen by alle de hoop.
 Houdt daer is mijn innighste zeghen/
 Gunt dan / dat ick weer wat vrolick-
 heyts raep.

'k hebbe gelaten de negentigh neghen/
 En naer u looy ick mijn hondertste
 schaep.

Ep! laet u vanghen van
 Om 't lief verlanghen van
 Alle de Hemelsche Burgery!
 Die over u vindingh haer makē sal bly.
 Ep! laet / et.

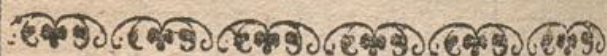
O afgrond van mijns harders min!
 Onwaerdighe voeten / fluckx staecht me
 uw' looy.

Ick wil / dat mijn Heer Jesus bin/
 En daer nae ghebonden wel vastelijck
 knoop/

Knoop

Vnoop met koozden van minne streken/
 End' ober beyde sijn schouderen swier/
 Vnoope met koozden / die nimmer en
 hzen.

Iesu, o Iesu! beswachteldt u dier
 Van allen sijden toch:
 Dat het door lijden/noch
 Weelden/van uw' genade en scep/
 Maer eewighlijck onder de lelien wey.
 Van allen/ &c.

Noch een ander.

Op de wyse:

Amarillida bella.

Sulamite! keert weder/ Ge-

denkt/dat ick om u/wat liefde

teder/ Ben gekomen hier neder/